

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Som det fremgår af min pressemeddelelse af 14. januar 1988, finder regeringen ikke længere at kunne acceptere de store lejestigninger, der gennem de senere år er sket på erhvervslejeområdet. Dette er baggrunden for, at jeg kan tilslutte mig et lovforslag, som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har fremsat for Folketinget den 15. januar 1988, hvorefter der indføres et øjeblikkeligt, midlertidigt stop for stigningerne i erhvervslejen.

Samtidig giver dette lovforslag mulighed for en tænkepause til udarbejdelse af et samlet og gennearbejdet erhvervslejeforslag. I den forbindelse vil konklusionerne i professor Niels Chr. Nielsens redegørelse om konsekvenserne af lovgivning på erhvervslejeområdet og om det rimelige i at gribe ind i bestående lejeforhold naturligvis indgå.

Derudover har jeg taget kontakt med direktionsformændene på de tre største realkreditinstitutter med henblik på deres bistand til, at realkrediten medvirker til at dæmpe prisudviklingen på erhvervslejeområderne.

Spm. nr. S 403

Til *socialministeren* (12/1 88) af:

Behnke (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor danske statsborgere og skatteydere diskrimineres i forhold til flygtninge?«

Begrundelse

Ifølge Radioavisen den 12. januar 1988 har flygtninge i Tåstrup fået udbetalt beløb svarende til en årsindkomst på 500.000 kr. før skat.

Dertil kommer, at flygtninge får bistandshjælp under uddannelse, mens danskere er nødt til selv at betale eller søge Statens Uddannelsesstøtte, mens de er under uddannelse.

Spørgeren vil derfor bede ministeren om at redegøre for, hvorvidt det er rimeligt, at danske statsborgere og skatteydere diskrimineres så kraftigt i sammenligning med flygtningenes forhold.

Svar (19/1 88):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Der henvises i begrundelsen til et eksempel, som er nævnt i en henvendelse af 24. september 1987 fra Høje Tåstrup Kommune til bl.a. Folketingets Socialudvalg. I henvendelsen nævnes, at de nye kontanthjælpsregler fra 1. juli 1987 medfører, at nogle flygtninge, der får hjælp efter bistandslovens § 42, »får et urealistisk højt beløb udbetalt – et beløb, familien aldrig vil kunne opnå på arbejdsmarkedet.

Årsagen hertil beror på 2 forhold:

- 1) Familiens boligudgift er urealistisk høj.
- 2) Der findes ingen øvre maksimumgrænse ved udbetaling af § 42-ydelse.

I et enkelt tilfælde svarer den udbetalte hjælp til en lønindtægt på brutto ca. 1/2 mio. kr. årligt.«

Jeg kan oplyse, at der ikke på dette område er fastsat særregler for flygtninge. Det må erkendes, at de nye kontanthjælpsregler i enkelte tilfælde kan give meget høje udbetalinger, når en familie modtager hjælp efter § 42, og det gælder såvel flygtninge som danskere, når en familie har stor boligudgift og mange børn. Det drejer sig utvivlsomt kun om et meget beskedent antal familier, men i ganske enkelte tilfælde kan problemet være stærkt iøjnespringende. Jeg overvejer for tiden, hvad vi kan gøre ved det.

Det er rigtigt, at en person, der får hjælp til uddannelse m.v. efter § 42, ikke samtidig kan oppebære lån fra Statens Uddannelsesstøtte, mens andre, der ikke opfylder betingelserne for at få denne hjælp, kan være nødt til at tage erhvervsarbejde og/eller uddannelseslån. Det gælder, uanset om den pågældende er flygtning eller dansk statsborger. Der er således ikke tale om diskrimination over for danske statsborgere.

Spm. nr. S 404

Til *energiministeren* (13/1 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke oplysninger har HNG registreret om de borgere, der ikke har ønsket naturgas i deres bolig, og hvordan kan man blive slettet i HNG's arkiver?«

Begrundelse

Med naturgassens indførelse fulgte forskellige tilbud til forbrugerne som lokkemiddel til denne gasform. Imidlertid har mange forbruge-